

ת"פ 22718/01/14 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה, ע נגד ר ק

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 22718-01-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' א ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
מעין דואק

נגד
הנאשם 2 - ר ק ע"י עוה"ד שמעון
בוטרשילי בשמו של עו"ד אלישע חנינוביץ

גזר דין בעניינו של נאשם 2

כתב האישום

1. כנגד הנאשם שבפני (להלן: **הנאשם**) ונאשם נוסף בשם נ א (להלן: **נ**) הוגש כתב אישום ואשר כולל שני אירועים נפרדים. לניוחסה עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ובעוד שלנאשם יוחסו העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.3.2012 בשעה 15:15, או בסמוך לכך, בתחומי העיר רמלה, הגיע נ לבית גרושתו, ב ק (להלן: **ב**), שהינה אחותו של הנאשם, על מנת לאסוף את שני ילדיהם המשותפים על פי הסדרי הראייה שהיו נהוגים ביניהם. נ לקח את בתו מהרכב שבו נהגה ב ולאחר מכן רץ לכיוון רכבו. אמם של ב והנאשם, הגב' מ ק (להלן: **מ**), יצאה מתוך ביתה וביקשה מנ למסור לה את הילדה על מנת להרגיעה. נ תקף את מ בכך שנתן לה סטירה לפנים. בעקבות התקיפה, נגרמה למ חבלה של ממש בדמות נפיחות באזור הלחי משמאל ורגישות מעל הקיר התחתון של ארובת העין. בעקבות המתואר לעיל הוזעקה למקום משטרה.
3. בתוך תחנת המשטרה ברמלה, בנוכחות שוטרים, איים הנאשם על נ באומרו "על זה שהוא נתן כאפה הוא מת היום", וזאת תוך כדי סימון עם ידו לעברו של נ, שהיה נוכח בתחנה, בתנועה של "חכה, חכה".

בנוסף, הנאשם המשיך לאיים על נ באומרו "אם הוא לא נעצר אני מגיע אליו הביתה ומפרק אותו, לא אכפת לי שיפתחו לי תיק פלילי".

4. השוטר יוסי שניידר (להלן: **יוסי**), שמילא תפקידו כדין באותה עת ושמע את האיומים, הודיע לנאשם כי הוא מעוכב וביקש ממנו לבוא עמו מעמדת היומנאי לתוך התחנה, על מנת להרחיקו מן. הנאשם הכשיל את יוסי במילוי תפקידו בכך שלא בא עמו ונשאר לעמוד במקום. בתגובה, יוסי הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין האיומים וביקש ממנו להתלוות אליו, והנאשם המשיך להכשילו במילוי תפקידו בכך שנשאר לעמוד במקום.

5. עינינו הרואות כי האירוע נשוא כתב האישום מחולק לשני אירועי משנה נפרדים. האירוע הראשון עניינו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שמיוחסת לנ כלפי מרגלית, וזאת מחוץ לביתה. האירוע השני הינו אירוע נפרד שהתרחש בתחנת המשטרה ברמלה בהמשך היום, ושבנו הנאשם איים שיפגע בנ בנוכחות שוטרים, ובנוסף הפריע ליוסי במילוי תפקידו.

6. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם ונ הורשעו בעבירות שיוחסו להם, כפי שתוארו לעיל. הטיעונים לעונש לגבי כל אחד מהם נשמעו בנפרד ולכן ניתנו שני גזרי דין נפרדים בעניינם.

תסקיר שרות המבחן

7. התקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ואשר נאמר בו, בתמצית, כדלקמן:

א. הנאשם הוא בן 34 שנים, ולו בת זוג ולהם ילדה משותפת בת חמש שנים.

ב. לנאשם אין עבר פלילי קודם ושירות המבחן התרשם שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים.

ג. הנאשם עבד בעבר כטכנאי גנרטורים בחברה העובדת בבסיסי צה"ל באזור יהודה ושומרון. הנאשם פנה לרשויות המוסמכות וביקש לקבל רישיון נשק, מאחר והנוהל המקובל במקום העבודה הקודם הוא שהעובדים אמורים לשאת נשק ברישיון וזאת כתנאי להעסקתם. בקשתו של הנאשם לקבלת רישיון נשק נדחתה ע"י המשטרה עקב קיומו של התיק שבפניו. בנסיבות אלה, הנאשם פוטר מעבודתו וכיום מחפש עבודה אחרת.

ד. האירוע נשוא כתב האישום, נולד עקב כך שבערה בו חמתו של הנאשם עקב כך שנ תקף את אמו.

ה. שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה ועל הטלת שעות שירות לתועלת הציבור על הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

8. המאשימה טענה שאין מקום לבטל את ההרשעה וזאת לאור העובדה שהנאשם הורשע בשתי עבירות שכל אחת מהן מחייבת את הרשעתו בדין, הן העבירה של איומים והן העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. יתר על כן, הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו מעצם ההרשעה. לכן, לטענת המאשימה, יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל של חודש אחד שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

9. הנאשם טען שמדובר באירוע הפלילי היחידי שבו היה מעורב במהלך כל חייו ויש לתת את הדעת לנסיבות המיוחדות שבהן בוצעו העבירות. הנאשם פוטר מעבודתו הקודמת עקב העדר יכולתו להוציא רישיון נשק לאור התיק הנוכחי שנפתח כנגדו. בנסיבות אלה, יש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הטענה שיש לבטל את ההרשעה

10. כידוע, קיימים שני פרמטרים מרכזיים לצורך בחינה של השאלה האם לבטל את ההרשעה בדין, או לא. ראשית, החשש לקיומו של נזק קונקרטי ומוחשי מעצם ההרשעה, דבר שעלול לפגוע בשיקומו של הנאשם. שנית, מהות העבירה שבוצעה וחומרתה.

11. לעניין שאלת הנזק הקונקרטי - כידוע, הלכה פסוקה היא שבעת שבת משפט בוחן את השאלה האם לבטל את ההרשעה, עליו לבדוק קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי, קרי נזק שעלול לפגוע בתפקודו הנוכחי ולא מדובר ב-פגיעה פוטנציאלית עתידית בשל קיומן של תוכניות ללימודים בעתיד או קיומו של רצון להשתלבות בעתיד במקום עבודה כזה או אחר. בפסיקתו של בית משפט העליון, כאשר הועלתה טענה שיש לבטל את ההרשעה של נאשמים שביצעו עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או עבירת איומים, הטענה נדחתה על אף העדר קיומו של עבר פלילי קודם, וזאת בשל כך שלא הוכח נזק מוחשי וקונקרטי. להלן הדוגמאות הרלבנטיות:

א. בעת שנטען על ידי המבקשת שיש לה כוונה ללמוד בעתיד שיננות, ואף נרשמה ללימודי השיננות, נקבע שאין בכך די על מנת להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי, קרי נזק למצבה התעסוקתי הקיים ובקשתה לביטול הרשעתה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נדחתה (רע"פ 4592/14 רוטמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.5.14)).

ב. במקרה שבו המבקש שהורשע בעבירת איומים כנגד בת זוגו והצהיר שיש לו כוונה בעתיד

ללמוד לימודים אקדמאיים ולהשתלב במקום עבודה שדורש השכלה אקדמאית, בקשתו לביטול ההרשעה נדחתה מאחר ולא הצליח להוכיח נזק קונקרטי ומוחשי, קרי נזק שייגרם למצבו הנוכחי מעצם ההרשעה (רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13)).

ג. כך גם, בעניין אחר, שגם בו למבקשת לא היה רישום פלילי קודם, בקשתה לביטול הרשעתה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נדחתה מאחר ולא הצליחה להצביע על קיומה של פגיעה קונקרטית ומוחשית מעצם ההרשעה (רע"פ 4070/14 **פלונית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.6.14)).

12. במקרה שבפני, הנאשם אומנם הועסק בעבר כטכנאי גנרטורים ולכן נדרש להוציא רישיון נשק, כפי טענתו, אך כיום, הנאשם לא עובד באותו מקום והינו תר אחרי מקומות עבודה. יתר על כן, הנאשם בכל מקרה לא החזיק רישיון נשק בעבר, דבר שמעלה תהייה, הכיצד הועסק מלכתחילה במקום עבודתו הקודם מבלי שהיה לו רישיון נשק, כאשר לטענתו מדובר בתנאי מוקדם להעסקתו באותו מקום. ואף זאת, הנאשם גם לא הביא את המעסיק הקודם כעד מטעמו שיעיד שאכן פוטר בשל כך שאין ברשותו רישיון נשק ואם יקבל רישיון נשק בעתיד אכן יקבלו בחזרה לאותו מקום עבודה. די בכך על מנת לדחות את בקשתו לביטול ההרשעה.

13. לעניין סוג העבירות שבוצעו - בפסיקה ישנן אמירות שונות שהעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, **ככלל**, מחייבת הרשעה בדין, אלא אם כן, מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות שמצדיקות את ביטול ההרשעה (ראו למשל: רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.8.10); רע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.5.15)). בנסיבות המקרה שבפני, לא התרשמתי שמתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות את ביטול ההרשעה.

14. לסיכום, הבקשה של הנאשם לביטול ההרשעה, נדחית וההרשעה בעינה עומדת.

מתחם העונש ההולם ומיקומו של הנאשם במתחם

15. פסקי הדין של בית המשפט העליון שצוטטו לעיל, שבהן נדונה העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וגם עבירת איומים, הסתיימו בעונשים של מאסר על תנאי וקנס. בנסיבות אלה, הנני קובע שהפסיקה שהובאה לעיל מלמדת שהגבול התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתב האישום שבו הורשע הנאשם עשוי להיות מאסר על תנאי וקנס. לדעתי, יש להציב את הנאשם בחלקו התחתון של אותו מתחם ולכן אינני מוצא צורך להגדיר את הגבול העליון של אותו מתחם. הסיבות להצבתו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם הם כדלקמן: העדר עבר פלילי; הזמן שחלף מאז מועד ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, כארבע וחצי שנים, ומאז ולא נפתחו לנאשם תיקים נוספים; היותו של הנאשם אב לילדה בת חמש שסמוכה לשולחנו.

16. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום, לא יבצע עבירת אלימות או עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.17 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.